

[Rager.]

ser (derunder ogsaa Musik paa Restauranter og Kafeer)“. Ja vel, Musikken, det er jeg klar over. Men offentlige Forlystelser? Er Foredrag Forlystelser? siger det ærede Medlem. Ja, men der er dog andre Ting, som Radioen i hvert Fald udsender under Navn af Forlystelser — det er ikke sikkert, det altid er saa forfærdelig morsomt —, men der er Grænsetilfælde. Nej, det ærede Medlem har ikke tænkt over dette, og jeg tror, det er nødvendigt at tage et specielt Hensyn til Spørgsmaalet om Radioudsendelser. Om man saa i det hele taget kan betegne dem i Almindelighed som private eller offentlige, er en helt anden Side af Sagen. Men jeg tror, det ærede Medlem skal indrømme, at han ikke har tænkt paa det. Det har han jo ikke, hvorfor saa prøve paa at klare sig ud af det ved disse væmmelige juridiske Spidsfindigheder?

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt har Ordet for en kort Bemærkning.

Carlsen-Skiødt: Det ærede Medlem Hr. Rager udtalte, at den nugældende Helligdagslov var uklar med Hensyn til, hvad der maatte ske efter Kl. 12, og jeg maa formode, at det er § 5 i den nugældende Lov, det ærede Medlem sigtede til. Jeg sad i Udvalget i 1922, da denne Lov blev vedtaget, og vi indsaa ikke, at der var nogen Uklarhed. Der staar ganske tydeligt:

„Offentlige Forlystelser maa Aftenen før en Helligdag ikke vedvare længere end til Midnat.“

Det er ganske klart, netop fordi det ikke blot er Musik, det drejer sig om, men det er Dans, det er Optræden af Artister, det er Forestillinger paa de store Restauranter. Den Paragraf er ganske klar.

Det ærede Medlem Hr. E. Friis sagde i sin Indledning — og det er saa betegnende for det, der skal opnaas —: Den Tid vil komme, da Resten af det oprindelige Forslag kan følge efter. Det var en Sandhed, som nok kan gøre adskillige af os bange. Deri ligger, at man Stykke for Stykke vil nedbryde den Lovgivning, vi i Øjeblikket har om Helligdagsfreden; denne stykkevisse Nedbrydning maa vi modsætte os.

Til den højtærede Justitsminister vil jeg gerne sige, at det gode Eksempel, det er godt, det er noget af det allerbedste, og jeg kan godt forstaa, at det gode Eksempel, som Ministeren har vist sine Børn, har baaret god Frugt. Jeg lykønsker til det og vil haabe, at mange flere Fædre og Mødre

vil handle paa samme Maade i Stedet for at tage Børnene med paa de Steder, hvor det gode kan nedbrydes. Men jeg vil gerne dertil føje, at naar jeg ønsker Værn, er det Værn for de svage, ikke for de stærke, Værn for dem, der ikke kan klare sig selv, og det Værn tror jeg vi har noget af i Helligdagslovgivningen. I alt Fald er Forholdet dette, at i England, som for mig staar som en højt kultiveret Nation, benytter man dette Værn i meget udstrakt Grad til Velsignelse for det engelske Folk.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. H. F. Ulrichsen har Ordet for en ganske kort Bemærkning.

H. F. Ulrichsen: Jeg vil kun understrege, at der ikke er sket nogen som helst Ændring, for saa vidt angaar koncerter. I Henhold til den nugældende Helligdagslovgivning kan der kun gives Tilladelse til Afholdelse af indendørs koncerter af højere Art, og denne Paragrafs Ordlyd er gengivet i det Ændringsforslag, der nu skal til Afstemning. Der er hverken sket en Indskrænkning eller en Udvidelse. Med Hensyn til Musikken er der kun sket een Ændring, og det er en Udvidelse, nemlig den, at Politiet i særlige Tilfælde kan tillade, at der musiceres ved Sportskampe og Idrætsstævner. Naar Udvalget er gaaet til denne Udvidelse, er det først og fremmest efter Henstilling fra Københavns Politi, der har erklæret, at det vilde være overordentlig praktisk ved større Idrætsstævner at kunne musicere, fordi der ellers undertiden var Lidenskaber, der kunde komme i Bevægelse. Derfor har man givet denne Paragraf den Udvidelse. Men der er ikke fra Københavns Politi fremsat Ønsker om yderligere Udvidelser, og derfor har Udvalget ikke tænkt sig at foreslaa mere og har heller ikke foreslaaet mere.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 1

vedtoges enstemmigt med 68 Stemmer; 21 Medlemmer tilkendegav, at de hverken ønskede at stemme for eller imod.

Ændringsforslag Nr. 2

vedtoges med 68 Stemmer mod 1; 20 Medlemmer tilkendegav, at de hverken ønskede at stemme for eller imod.

§ 1, saaledes ændret, og § 2

vedtoges uden Afstemning.